

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ADÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lesztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. sinyorija.

Cejna na leto 20 din., edna numera 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejplacšilo gorivzeme vszákí ev. dühovnik i
vucsitel.

Podpérajte Diacski Dom! Pobérajte i darújte dáre,

vê znáte Goszpodna rêcs: „... kakoli szte
vcsínili ednomi z-eti bratov moji ti náj ménsi, — meni
szte vcsínili« — (Máté 25,40.); rávnotak apostola
rêcs: „... ki zná dobro csiniti i necsini, grêh
nyemi je“! (Jak. 4, 17.)

Ka je szmrt?

Piszao: Dr. POPP FILIP evg. sinyor v Zagrebi.
(Nadaljávanye)

Od toga vecs féle mislénja jeszte, ka
ka bode po szmrti. Orientalyszko vadlúvá-
nye právi, ka dűsa po szmrti vandra záto,
ka je szmrt nê odkúpitel, nego pela dűso
z-ednoga živlénja v-drűgo. Dűsa sze
pri tom vedno pokrepkűje, naprê ide do
edne popolne bivoszti. Szploj nácsise je
predposztávlanje Budhistove Nirváne. Živ-
lénje na etom szvéti je za Indusa edna
moka. On scsé záto odkúplénje od žitka,
oszlobodjénje od szvetszke hűdòbe. Nir-
vana je nájvisisa sztopnja popolnoszti.
Budhista sze ne tròsta nika i ne želè
nika, nê dale živlénje, nê nòva vživánja,
nê nevòle. Szamo mír i pokoj od žit-
ka scsé.

Grcska filozofija sze tűdi doszta za-
poszlávla z ovszvêtom. Euripides právi:
„Sto zná csi je žitek nê ká mrtvoga, i
szmrt za isztino žitek.“ Pòleg toga bi
bògse bilò žitek za szmrt zvati, i szmrt

držati za prag k-právomi žitki. Filosofus
Heraklitos, steri je tò nemrtelno miszeo
vòpovedao, „vsze tecsé“ je szpoznao, ka
je szmrt nê konec. On právi: „po szmrti
sztoji ká pred cslovekom, ka je nê miszlo,
ni nê csakao. Proti szmrti je tak batrivno
dűso pokazao, kak malo lűdi na zemli.
Sokrates. Veszèlo je prij o pehár cseméra,
ár je znao, ka ga szmrt zvracsi od szvet-
szke nevòle. Pláton je pa szploj razlòcso
dűso od tèla. Pòleg nyegvoga mislénja v
szmrti razide dűsa od tèla, v szmrti dűsa
domò odide v-szvojo domovino.

On sze je szploj priblűzao z-szvojinu
mislénjem k-krscsansztkomi vcsenyè.

Sztári zàkon zglobocsinov i žalosztjov
vcsi od szmrti i žitka cslovecsega. Žoltái-
szki pesznik veli: „Cslovecsi žitek je kak
trávica na poláj, csi vòter po nyè pihne,
nega je vecs, i nepozna sze nyèno mesz-
to. Jòb etak znamenűje cslovecsi žitek.
Od ženszke rodjeni cslovek krátki žitek
má i je pun nemirovnoszti. Cveté kak
kovina i povèhne, lehne kak ténja i neosz-
táne. Sztári zàkon za zrók mrtelnoszti
vcsi, ka je szmrt kastiga za odtrgnenyoszti
od Bogá, lònanye za grêh. Záto ka sze
cslovek od Bogá odtrgno, vugible ga Bòg
Jahve, (Jehova) Izraela Goszpòd z-sztém
nájteskèsim strofom, szmrtjòv. V-Zoltári 90,
7—9. sztojí: „Tvoji csemérje nász vmorijo,
i tvoja szrditoszt nász naednòk szpotere,
záto ka nasa hűdoszt je pred tehom, nasi
nepoznani grèhi sztojijo na csiszto pred
tvojim lícom. Záto tá minèjo nasi dnèvi

od tvoje szrditoszti.

Té miszli sztároga zákona dale razlo-
zi nôvi zákon Szmrt je plácsa grêha,
sze tumacsi tû Jezus, bo'zi jedino rodjeni
szin je mogao szmrt na szébe vzéti. Ali on
je nê mrô za szvoje grêhe nego za cêloga
cslovecsansztva. Jeli je bilô tô potrêbno?
Je mogao poszili mrêti Jezus? Pa zakaj?

Csi je szmrt szâma vu szebi edna
szkrovnoszt, mîranye Jezusa je escse bole
dojpokrito slârom vöktivöcsne szkrovnoszt.
Jeszte zadoszta tolmacsnya od té velke
szkrovnoszt. Nyegova szmrt je bila eden
âldov i lûbéznoszt szkázanye. edno szve-
docsansztvo nyegove podlóznoszt proti
Bôgi, on je odkûpo-grêhsnika od zmo'z-
noszti grêha i od vecsne szmrti i je cslo-
veka zmirio z Bôgom. Zdrûgov recsjöv
sze lehko právi: Jezus je aldüvao szamo-
volno szvoj 'zítek i z tém je dao zado-
volscsino Bo'zój Velicsansztvenoszt, stero
je grêh cslovecsi zbantüvao. Kelko stécs
de stoj píszao ali gúcsao od toga, tô
osztáne szamo edna Theoria, brezi vrêd-
noszti. Szamo tisztomi sze odkrîje szkro-
vnoszt Golgothe, stô szpozna, ka za
nyegove grêhe nega drûgoga Odkûpitela,
szamo Jezus Krisztus.

Cslovecsa znanoszt i môcs szta ne-
mogöcsivi prehaubati szmrt, i ni eden

cslovek z-cslovecsim szvetszkim znányom
je nê znao szkrovnoszt szmrti preszvêtiti.
Vsze ka szvetszka znanoszt od nyé písce,
je szamo hypotesa. Nikâki szvetszki lûdjé
mîszlijo, ka szo slâr szmrti odkrili, ali
z tém szamí szebé oni szamo zapelávajo.

Zâto je mogao eden môder szvetszki
cslovek pri szvojoj szmrti praviti: „Nigdâr
szem nê miszlo, ka bi szmrt kâ tak nô-
roga bilô.“

Eden drûgi právi na konci szvojga 'zítka,
nebi vörvao, ka bi szmrt tak grozna bila.
Té je mrô zbo'znov düsnovêsztjov. Eden
trétji szi je pa zdêhno pri szvojem vmé-
ranyi: Nê szem znao, ka je szmrt kâ tak
prevecs lêpoga “ Té je bio eden veren
krsztsenik Blajzeni mo mí, csi vu szlêd-
nyoj nasoj vöri tûdi lêhko mirovno prá-
vimo z tisztim, steri je za nász razpêti na
Golgothi „Ocsa moj, vu tvoje roké porâ-
csam düso mojo“.

Tak Bôg dáj!

(Konec.)

Sinyorîje szprâviscse.

29. Cseti szo Fliszâr Jánosa sinyörszkoga
pêneznika prem. leta z velkov z-szkrbnosztjov vkûp-
posztâvleni racsûni. Pôleg steri je pri racsûni

Podlîsztek.

Materé kêp. (Legenda).

Mála deklina je bila escse szirôtica Márta.
Csedna, túznoga pogléda, szíve ocsí szo sze
nyej tak szvétile, kak kre vretine bodöcsi nezâ-
bek cvêt. Pri Gilboa brêgi pôleg orszacske
ceszté je pászla dvê kozi.

Nyéne ocsí szo nesztanoma dalecs proti
Názarethi glédale, tak da bi kaj iszkala i csâ-
kala z-tiszloga kraja. Tamtá je sô pred petimi
lêtmî nyéni ocsa z-vandrajöcsimi trszteci z-kara-
vánom obszlêdnyim, i nê sze je vecs povrno
nazáj.

Kelkokolikrát je napamet vzéla, ka sze
trszteci priblizávajo na kumilaj i oszljaj szedécsi,
je k-pôti bézala, csi nebi med nyimi bio lûb-
lêni ocsa nyéni tûdi? Cseresz dnéva vécskrât je
liki bisztra szrnka szkâkajöcs bézala k-dalecs
bodöcsöj vretini, frisko vodö je zajéla v-szvoj
máli vrcsicsek i neszla jo je pod pri ceszti

sztojécse figovo drêvo, naj szi tamtá potüvajöcsi
pötnici otâvijo 'znyöv 'zij szvoj.

Zahválni trszteci szo 'ze dobro poznali tô
szkrbnoszécso deklicsko. Aldüvali szo jo z-
szladkim szâdom i z-lêpim píszanim gvantom.
Tröstali szo jo, ka 'ze príde José tûdi, te 'zelno
csâkani lûblêni ocsa!

Ta mála szirôtica Márta je táksega hípa z-
blâženim obcsütényem gnâla vecsér domö szvo-
jivi kozi i z-velkov radosztjov je kázala dâr
od pötnikov doblenoga i szvojemî 'ze szploj
oszlablenomî, vu têli drgetajöcssemi sztâromî
ocsí, dêdeki, tomi obszerjenomî Melkii csizmári
i tá nyemî je dála te otâvlajöcsi szâd.

Sztároga oszemdeszét lét sztaroga dêdeka
szrdéc sze je tûdi veszelilo tomi tröstanyi, ka
de pá escse ednök vido lûblênoga, jedínoga
sziná szvojega.

Ali vrêmen je teklo. Z-mále Márte sze je
cvetécsa, lêpoga zrásza devojka vöosznovála;
vu kotrigaj drgetajöcsi obsztarani dêdek je 'ze
niti hoditi nê mogao od szlaboszti i tézko je
csakao vrêmen, gda ga Goszpöd k-szebi pozové.

csaszopiszov 11.825 D, pri sinyôrszkom 4761.15 D. pri podpornici pa 11.808.16 D., v-Diacskoga Dôma 3.773 dollárov i 7.137.15 Dinárov gotovine.

Sinyôrszki gyûlés Fliszár János pêneznika na prem. leto z-návodnim gorizadržányem od podgovornosztí gori mentûje i racsúne odobri ino nyemi za verno znásanye zahválnoszt vadlûje. Sinyôra pa zavûpa, da naracsúne odobrenjá napiszek gori szpela.

30. Ár je preminôcsuga leta preracsún po sinyôrszkom gyûlési kak normálni preracsun vkûpposztávleni,

zatoga volo je naprisesztino leto ták-sega znôva vkûpposztaviti nêpotrêbno.

31. Sinyoríe predsedsníksztvo na podpornice gyûlésa držánya vrêmen sinyôrszki gyûlés presztávi. Po sterom znôva odpré gyûlés i cseti je podpornice gyûlésa napisznik.

Sinyoríja ogvûsa podpornice predsedsníka od pune szvoje vûpaznosztí i záto nyegovo dozhváljenye z-té csésztí nikak neoszvoji.

Prilôzeni napisznik sze naznánye vzeme i k-sinyôrszkomí gyûlésa napiszniki sze prikapsiti szkoncsa.

32. Prem. leta napisznika 24. punktuma naprêprinesena tozba med Sztrúkovcsari i Bodonszkov gmánov, kak szo tó goszp. sinyôr naznanili,

je med timi dotácsnimi mirovno zglíhana, stero gyûlés

z radosztjov naznánye vzeme.

33. Pôleg prem. leta gyûlésa napiszka 25-toga punktuma sinyôr naznániyo, ka pri morávszke gmáne grüntanyi szo Morávci, Tesanovci i Vucsagomilanszki verníci taksi klúcs narédili, steri je od cêrkevne oblásztí túdi odobreni i potrdjeni (V. 1890. siny. gyûl. napiszka III. 10. put.), pôleg steroga vucsagomilanci tak na dŭse, kak naporcie rânske szamo polojno bodo placšovali, ti ovi vesznícsarje pa z-cêla. Za té neglíhne i nepravicne cêrkevne daje presztávlanya volo vôposzlána komisszia je szvoje zavûpanye szpunila i pôleg nasi cêrkevni zákonov zravňanya i lícsnoga meszta násztajov i rozmêr preváganyem, probola vucsagomilanszke verníke natô nagnoti, da privolijo z-ovimi gmánarmi glihno cêrkevno dajo placšuvati. Morávszka gmána pôleg cêrkevne právde 44. §-a, punktuma je mêla jus, da csi vszi gmánarje edne juse májo, naj tak túdi vu dúznosztaj edni bodejo, 1923. nov. 18-toga držánom gyûlési na cêrkevno dácsó placšuvanye gledôcs ono indasnyo návado tak premeniti i szkoncsati, da cêla gmána pôleg ednoga klúcsa noszi cêrkevno bremen. Prôti tomi vu cêrkevnom dŭhi prinesenomi szkoncsanyi szo vucsagomilanszki verníci protito'bo dáli, apelšlivali szo.

Sinyôrszki gyûlés je prvési daje klúcs i morávszke gmáne nôvo szkoncsanye

Jósé je túdi nê prisno escse. Márta je 'ze dobro znála, ka nigdár nepríde. Mrô je dalecs vu tûhinszkój zemb.

Lévi, sztároga csizmára dêdeka indasnyi vucseník, kí je tápovrgao csrêvlov sivanya mestrijo i túdi je hodo z-karavánom v-tûhinszki ország tržit z-blágom, z-sterim szí je velko vrêdnoszt i szluge szpravo, je prineszao glász, ka je Jósé mrtelen

Lévii sze je jáko dopádnola lêpa Márta i záto je proszo toga sztároga Melkia, naj nyemi jo za 'zeno dá. Oblúbo je, ka vecs nede hodo po trstvi, nego vszigidár domá osztáne pri Márti v-Jezredi i nyé szkrben varitel bode.

Márta je vervala nyegovim prilizávajôcsim recsam i obêtanyi i k-nyemi je sla za 'zeno, Oh kak 'zalosztno sze je vkanila! Za pô leta jo je povigao té k-vandranyi privadjen, nemirovne krví Lévi i odísao je dalecs v-grêhsne várase na szkvarjênye i nigdár ga je vecs nê vidla.

'Zaloszten, osztávleni je bio Márte sors, témbole. ár sze je te sztári dêdek 'ze tá zoszelo k-ocsákom szvojim. Ali prvle, kak ga je k-szebi

pôzvao Goszpôd, nyemi je dopúsztó zadobfti, ka sze je narôdo nyega podvniúkec, na steroga je položo szvoj blagosztov, prvle kak je vmrô.

Ednoga máloga pojbičsa je porodila Márta i imenúvala ga je: Stevan.

Té máli pojbar je bio zdá vez trôst i radoszt Márte. Csi sze je vu nyega navdüsene szvekle ocsi zglédnola, pozábila je vszo 'zaloszt, britkoszt i z-nôvim szladkim trôstom je napunyeno szrdcé nyéno. Ka pa escse da je on zácsao gúcsati 'znyôv. Tak je miszlila, ka je ona najbláženêsa 'zenszka na cêlom szvétí.

Vszakdanésnyi nyidva 'zivis nyima obilno dávajôcse koze je pászla pá na Gilboa zréberji pôleg orszacske ceszté. Nyéni vrcs je túdi tam sztao pod figovim drêvom napunyeni z-hladnov friskov vodôv, stero szo nyé pôtníci z-lúbéznosztjov i szrdcá hválili.

Pomali je teklo vrêmen, v-sterom je vecs bilô 'zalosztí kak radosztí. Edna cêla mlaka bi sze napunila z-onov vodôv, stero je Márta od szvojega dobroga szrdcá pobüdjavána 'ze k-orszacszkój ceszti znoszila. Z-máloga Steveka

Nôvi cérkevní voditelje :

BENKO JOZSEF
prékmurszke sinyorije nôvi inspektor

VEZÉR GÉZA
szobotske gmâne nôvi inspektor

VUKAN LAJOS
lendavszke gmâne nôvi inspektor

SIFTÁR GÉZA
morávszke gmâne nôvi inspektor

pod razprávo, tanácsivanye vzéo i hito je med temi trémi vesznicami 'zelen mir szpraviti, ali da je poglíhanye med nyimi nemogócese bilô, i da szta obê sztranki, ár pred törma zídanyem sztojí gmána, szilile szkoncsanye prineszti, je predsedníksztvo pôleg cêrkevne právde (E. A.) 28-ga §-afusa ober toga dela vôtumivanye zravnalo, pôleg steroga je z-21-timi vôtumi prôti l mi, morávvszke gmáne szkoncsanye na hvalánoszt povédano vö. Vucsagomilancov pritozba apelátia je pa odvřzena z-tém, ka proti sinyorszkoga gyülêsa zravnanyi nadale pritozbe apelácie pôleg cêrkevni zákonov nega, ali szlobodno nyim je na temeli cêrk. právde E. A. 329 §-a pritozbo pred cêrkevni sinyôrszki sodiscsni sztolec notri dati.

34. Pri prem. leta napisznika 26-tom punktomi g. sinyôr glászijo, ka je proszenyakovszkoga törma tozba po birovií proszenyakovszkoj evang. verszkoj obcsini oszodjena z-fundusom vréd.

Nazadovolno znanoszt sztüzi.

35. Prem. napisznika ti ovi punktumi néze-lêjo vezdásnyega gyülêsa razpráve.

Naznánye je vzéto.

36. Pod razprávo szo vzéte naszledüvájócese prosnye: a) Morávvszka gmána pred molitvárnico

törem nakani zidati. Notri pokáze po Mayer zidári zgotovleno predpravko (plán) i preracsún.

Sinyorija zidanye dovoli z-tém szkoncsanyem, ka sze zidanya delo na ponizanya licitácii má razpraviti.

b) Küpsinska evang. obcsina törem (zvoník) naméni zidati. Notri pokáze plán i preracsun. Na té cil má pri rokaj z-lovine árende i z-dobrovolni dárov 25,000 din. gotovine, za törma meszto fundus po Norcsics Ivani darüvanoga, k-rusti lész je Huszár Stevan obecsao darüvati, potrêben pêszek, kamen, foringa i delavci medszebno szami vö obszlüzávali bodo.

Sinyôrszko szpráviscse zidanye privoli i zahválnoszt aldúje za vrêlo aldüvanye vernikom.

c) Dolnya lendavszka gmána k-sóli törem csse pozdignoti. Notri pokáze plán i preracsún i cêrkevno prisztáplanye (hoza járulás) proszi k-dobrovolni áldovov pobéranyi med sinyorie vernikmi.

Sinyôrszko szpráviscse k-zidanya deli i dobrovolni dárov pobéranyi prisztôpi i dovoli. Vukán Lajosi gmáne inspektori za ono veliko vrêloszt, z-sterov sze on za gmáne ôszvetek i naprêidénye trüdi, nájevêkse prestímanye darúje.

37. Dr. Skerlák Aladár sinyorie právdénik prôti Ruzsa Ferenc szobotskomi kántorvucsiteli notri zglászi i proszi disciplinárszko preiszkávo.

je decsák zrácsao i zdá je 'ze szam pászao koze.

Mati ga je vszáki dén poglédnola pri pôti i on je z-veszélím szrdcom csakao vszigidár ono vöro, v-steroj de pá znôva i znôva vido lübléni obráz materé szvoje. 'Zalosztno, ednôk je dönôk mogao zadobiti on dén, v-sterom je ni materé, ni drügo níka nê mogao viditi z-etoga szvétá, ár je szirmacsek oszlepno.

— Oh lübléna mati, da bi szamo tebé mogao viditi! Nebi márao, csi bi glih drügo nika nê vido! szí je zdehno z-globokov boleznosztjov.

Boleznoszt je bodnola i Márte szrdcé na ete recsí.

— Vüpäj sze szin moj, 'ze bos vido! . . . Csüla szem nika . . . csákam níkákgoga sto tebé tüdi zvrácsi! . . .

V-ednom szpárnom zvecsarki je eden peski karaván prisao Od Názareta kraja k-onomi pri ceszti bodócsémi figovomi drêvi. 'Z-nyega mládogo voditela ocsaj sze je nebeszka krotkoszt

szvétila i ti ovi naszledníci szo veliko lübéznoszt i csészt szkaüzüvali prôti nyemi.

Rávno toga hipa je prisla tá z-vrcsom za sziná sztarajócsa Márta i ponújala je pôtnikom frisko vodô.

I kak gléda, gléda onoga csüdnoga mladéncia milosztiven obráz, nyé düsa sze preszvêti, — na kôlina szpadnovsa pred nyim govorécsa:

— Goszpodne pomozi mi! Nevídi moj szin, zvrácsi ga, naj preglédne! . . . Ti szí ga mogócsi zvrácsiti! . . .

Odgovorí pa te vandrar:

— Oh, 'zena, velika je tvoja vera! Bojdi ti pôleg 'zelénya szrdcá tvojega . . .

I precí je preglédno Stevan i pá je vido lübléne materé obráz, vido je vsze, liki prvle.

Ali priblízala sze je i ona nájtüznêsa minuta v-steroj je materé prijaznívi obráz naveke míno. Márte gingavo szrdcé je vnôga 'zaloszt, nevola vtrla i doj je zaprla edno nôcs szvoje verosztüvájócese ocsi, na vekivecsen szen.

Od boleznosztí zgübiczka materé sze je britko jókao Stevan za lübléno mater szvoje i

Sinyôrszko szpráviscse na Ruzsa kántorvucsitela dugoványa preglédanye, za preiszkáve volo Fenyves Károly sinyorszko szodiscsa szodníka posle vö, od steroga gori vzéto naznanenye notri pokazati zelé.

38. Kűhár Stevan presbiter gori zazové Sinyôra pazko na Hári Lipót theologusa znásanye, pôleg steroga sze té mladénc tak oponása, stero sze z-evangelicsanszkimi Interessi sztrmo protiví, náimre k-katholicsancom prilizávanyem i pritiszkávanyem, evangelicsanszko zavédnoszt poménsávajöcsi z-tém, ka med evangelicsanmi katholicsanszke csaszopísze síri, vu tiszte píse te, gda nasa evangelicsanszka cérkev vu vezdásnyoj szvojoj teskoj sztávi zelé odnász, ná vszi plecse k-plécsam, möcs k-möcsi podvrzemo, z-vküpnov volov, z-ednim nágibom varjemo tiszto, stero je nase.

Sinyôrszki gyűlés nescse liki en inquisitor gori sztópiti pröti tomi, z-szvojoj szlobodnov volov i neodvisevnosztjöv tak gnűsznov naöpacсно drzánye kázajöcsemi theologusi, záto Jezusa példo naszledüvájöcs li szamo szvoj „jaj“ kricsí vu ocsi i düsnövész nyegovo, osztro oszödivsi z-tém Hári Lipóta pröti szvojemí vadlűványi szkázüvavo nekorrenino znásanye, protestánsko zavédnoszt, i szamövész, na-

teliko poménsávajöcso neverno znásanye. Privszemtom pa zrendelűje sinyoríe szpráviscse, naj sze ete punkt napísznika v-vözvlecski posle onomi vucsíteisztvi, gde Hári Lipót szvoje solárivanye odpráva.

39. Na prísesztinoga gyűlésa drzánye meszto i vrémen gledöcs na Gornye Petrövszke gmáne lűdno pozványe

Petrövcse imenűje vö gyűlés — vrémena vödiöcsenye pa na predszednikszto zavűpa.

40. Szpráviscsa dela redovék je szpunyeni.

Sinyör z-vrêlim, pobo'znim Bogá molénym gyűlés zaklűcsijo.

Zvonövjé nazáj prihájajo.

Martyanszki növi, v-Sopröni zlejáni 374 kil'zmeten evang. zvon je tüdi domö szpráveni. Z-szobotskoga 'zeleznicskoga kolodvora je v-evang. cérkev djáni odkud je szept. 28-toga odpelani. Cèle mertyanszke vészi evangelicsanje, szo pred nyega prisli. Goszp. sinyör szo 'ze vu predpoldnésnyoj bo'zój szlűzbi vu lépom govorényi sze szpömenili z-domöodhájanya toga zvoná i Bo'zi blagoszlov proszili na nyega. Po dokoncanyi Bo'ze szlűzbe szo kôla sztanole pred törem, gori je djáni na nyé i po martyanszkom evang. szpëvnom Chörosi „Trdi

né sze je mogáo potróstati záto, ka je vecs né vido.

Ednök sze na pöt vzeme, ide od meszta do meszta, od pűsztsáve — do pűsztsáve vsze teccasz, dokecs gori nenáide to vno'zino vucsécséga onoga vandrara, steri nyemi je nazáj szpravo öcsi pogléd.

— Na kôlina szpadnovsi pred nyim proszécsi ga: »Szmlűj sze meni oh Goszpodne! vu mojoj velikoj bolezni. — Dáj da vidim esce ednök moje materé míli obráz . . .

Gori zdignovsi pa mester toga proszécséga, nyemi ercsé: Vu szrdci naj bö materé tvoje obráz, tam más viditi nyéni 'zivi obráz"! . . . Naszledűj nyé dobra csinénnya: neszi i ti 'zednim, trűdnim pötnikom eden, eden vrcs vodé, vu nyé vszigidár bodes vido materé tvoje obráz . . .

Z-Stevana szrdcá je minöla bölezen. Z-velkim vűpanyem je hito nazáj vu Jezreel vu meszto rodjenyá szvojegá. Od onoga dnéva mao e vszáki dén vido vu vrcsa vodej szvoje materé obráz i nezgovo rno blájzeni je bio.

Zemelszke márne radoszti szo i nyega natteliko zamrézile, da sze je na dügi cät szpozábao z-zíjjajöcsi pötnikov i z-vodé. Li szamo te, gda bi pá rad vido materé obráz, je sô pá po vodö i ovo 'zaloszten nászled ga je doszégno! Né jo vecs vido vu vödi, li szamo szvoj zburkani obráz, steri je sztrasni kèp kázao proti nyemi.

Plakajöcsi, i Bogá molécsi, vu cágloszti bodöcsi, je z-neobrűdjenov potrplivosztjöv noszodén za dnévom vodö k-ceszti pod figovo drévo. Csákajöcsi gda sze nyemi pá szkáze materé obráz? . . .

Po treszeti dnévi netrűdavnoj nosnyi globokom zdühávanyi sze nyemi je ešče ednök szkázao vu vrcsa vodi materé obráz.

Stevan je na kôlina szpadno, szrdcé nyemi je napunyeno z-nezrecsenov radosztjöv. I kak sze je esce ednök na nyega zgledno, obráz sze je na edno drűgo pred vszëmi nami poznano, z-trnyem koronűvano glavö preobno. Kivájöcsi nyemí:

— *Hodi, i naszledűj mené!*

Stevan je naszledűvao Jezusa, z-punov verov, z-bo'zov mocsjöv vu dühi! . . . (F. J.)

Grád“ himnusne peszmi navdusenim szpévanyi szo sze 'znyim na pôť vzéli i od v-béli gvant oblecseni, z-korinami opleteni deklin, z-biciklini obravnani mladencov, ogengaszilcov, med trompötnov bandov igranyem, od velke vno'zine szprevájani zvon, szo z-velkov radosztjov domô pelali. Okt. 5-toga popoldnévi na pôtrétjo vöro je bila zravvana poszvetsüvanya zvoná szlüzba. — Rêtko lêpi, jeszenszki topel dén je bio. Popoldnévi po ednoj vöri szo sze 'ze zevszê krajöv vu seregê csrêdili lüdjê z-okôlicsni veszníc v-Martyance. Od Szobote pelajôcsa vélka ceszta je vandranyalüdsztva pôť bila. Szobotski pôrgarje, 'zenszke, mo'zki, goszpoda, goszpê, cesztnicke, mestri, escse i nikáki z-szlávov, szo brezi rázlocska vere navêkse vszi tam bili. Martyanci szo Szobocsancom tak prijétno izletno

nyôr vogrszki predgali, kak szmo tô 'ze od teva dühovnika navadjeni csüti, steriva vszáka rêcs je od szv. dühá navdêhnyena k-szrdci sla i tam szí sztan szpávila. G. Sinyôr szo z-cérkevne sztráni prêk dáli zvon, té dühovni kincs szvojemi nebeszkomi pozványi. Szecskó Gizela devojka je z-lêpim glászom, jáko vugodno, vszêť nazadovolnoszt deklamálivala „Zvoná glász“ imenüvano deklamáció. — Po sterom sze je zdâ nôvi zvon na dáno znamênje med trompöt „Trdi grád“ igranyem plemenito zácsao pozdidávati i na törma oblok notri idôcs szkrio, pred ocsámi nasimí; gori je djáni na szvoje zravnano meszto:

„Neo glêdao tôrem ednáki,
Zdâ 'ze prázen próti zrúki.“

Za eden máli csasz, stero szo lüdjê gorêcs csa-

Szobotskiva nôviva zvoná

(kirándulási) meszto. — Velika vno'zina lüdi sze je szpávila pred z-venci, z-gyeličsôvjem i korinami okincsani tôrem, steri je zdâ v-prêcimbnom püngradi sztao. Vu pregrádi je za szpêvni Chorus pôdium, za dühovnike z-vêja précimbní oltár posztávleni. Vno'zina sze je nezstanoma povno'závala, — vö z-kath. cêrkvi od popoldnésnye Bo'ze szlüzbe idôcsi sereg sze je tüdi k-coj pridrú'zo. Malo popoltrétjov vöri sze je zacsnola szlüzba Bo'za. Szpêvni Chorus je pod Ruzsa Ferenc kántora vodsztvom düso i szrdce obhdno — navdüseno szpêvao. G. Hima Sándor szo szlovenszki, g. Kovács Stevan si-

kali, sze je zglászo z-szvojem milo donêcsim glászom, naklono sze je i pozdrávlao nazôcsi bodôcse, kí szo sze — i náimre oni, kí szo velke áldove prineszli — szo radoszti szkuzê tocsili i vu düsi sze veszelili, ka sze nyim je Bôg vcsakati i zadobiti dao té blájzeni dén, gda szo szvoje velike áldovnoszti prvi szladtek szád v'zívati, nyega bruncseni glász csüti mögôcsi bili Té dén vu szpômenki osztáne dugo vszêť onim, kí szo nazôcsi bili. Hvála ná bode vszêť, kí szo té vrêle, martyanszke verníke z-szvojem táprihányem pocsesztíli i vu nyihovoj dühovnoj radoszti tál vzéli. Zagvüsno, ka mar-

tyanszki vrêli evangelicsanci za nisterni pár lét szprávjio tomi zvonê pár, steríva ta glászila odpokolénya. dopokolénya Bo'zo díko i ocsákov veliko verevréloszt. Bo'zi blagoszlov ná verosztúje ober dús verni i ober zvonôv, tê glaszitelov díke bo'ze! Vu martyanszki trê ostaríjaj je veszêlo teklo razveszeljávanye. Mu'zika i popévanye; mladézen je veszêlo plészala, ti ovi drúgi szo sze pa pri Noé ocsáka dúso búdcsoj szladkoj 'zupi veszelili. V-pamet mi je prisla sztára szlovenszka vinszka popévka:

„Pij brátec, pij szladko vince,
Vadó ná 'zivína 'zré;
Pij i dáj veszeljé szrdci,
Ár i tebê grob po'zré.
I keszno de ti te piti.
Gda na dúgo pôt más idti,
Pij brátec ár en hopp! —
Te v-'zeb szrániti má pop!

I nadale oni redôvje, v-steri sze Noé ocsák dícsi záto, ár je gájo trszjtje i víno zácsao pôvati:

„Nyegvi gyámi, nyegvi trúdi,
Do sze hválili od lúdi:
Dokecs de trsz grôzd rodio
I szvét nyega mlêko pio!“

Skoda ka té popévke vezdásnye pokolénye nevê. Ali vu nyé dúhi sze i dneszdén zná veszeliti. Kak sze je zamracsilo i nôvi zvon sze je z-prve vecsernice zvonenyom notri naklono i pozdrávlao vernike — je na nisterno megnyene vu vszê trê ostaríjaj hényalo razveszeljávanye i tíhocsa, velika tíhocsa je grátala. Zdá sze je csúo escse lepô mili glász, dalecs pokrajíni nôvoga zvoná odnut, gde je 'ze tak dugo múcsao etaksi nebeszki glász. Z-etim je 'ze zvôn Küpsíneec, gde szo letosz törem zozídali i pripravljajo sze túdi szi zvon szpraviti — je szobotske evangelicsanszke gmajne vu vszê filiálíaj nazá szprávléni meszto rekvirêrani zvonôv, nôvi. Nê szamo vu trê ostaríjaj, nego szkoron pri vszákóaj martyanszkoj evang. hí'zi je bilô razveszeljávanye, k-sterim je z-okrajni vesznic vecs, menyé gosztôv prislo z-poznani i z-rodbinszki kotrig, stere szo na té dén hí'zni goszpodárje csakali i z-prijaznívosztjov prijali. — Velki sereg, blúzi treszeti gosztôv je bilô pri Skrabán Pisti, pri toga Martyanszke véshi lúdnom patrícíusa hí'zi. Z-velke, rasürjane Skrabánove rodbine i znancov szo bilí: z-Mocsvarjavec, z-Kancsavec, Szebôborec, z-Morávec, z-Püconec, z-Vescsice rodbina i znanci! K-toj postenóaj i pomeni od inda-

mao prestímanóaj famílii szem i jasz necsákano, brezívsze zaszlú'zenosztí szrecsen bio pozváni. Zaprva sze mi je bár tó malo onô vidlo, ali nê szem ob'zalúvao, ár szem zisztinom eden veszéli vecsér pre'zivo tam, med mojimi dávno nevideni prijátelmi i priátelkinyi, z-sterimi szem meo szrecso sze tú náidti i do etimao escse nepoznane — moji postúvani vrli krsztai cséri, lépe devojke — velikoga Skrabánovoga roda lépoga trôsta mladike szpoznati, stere májo bidti vrli szvoji mater ednôk i roda szvojega vrle namesznice i vrêle gmajnarice evang. szvéte materé cérkvi, priszpodobno k-prehodníkom szvojim. — Hí'znoga goszpodára peovnica je v-obilnosztí obszlú'závala médaszladtek most i sztáro víno; hí'zne goszpé kúnya je pa z-isztinom notripokázala szvoje odlicsne, kühanya znanosztí remek z doszta féle rázlocsne od'zmáhnêse, bole zmáhnov, prebránov hránov, szpecsenyé (sütemény) vu táksoj obilnosztí, stero bi k-ednomi gosztúvanyí zadoszta bilô i stero szo vrlo i bizstro sze vrsenêcse lépe devojke z-taksov prílicsnosztjôv, z-prijaznívosztjôv i nedúznov szkrbnosztjov ponújale, dvorile gosztom, ka csi je li do gíta pún bio, je je nê mogao odvrtzi, nego szi znôva vzéti. — Gosztôv i túváristva vénec szo szná'zile trí lépe küsléne devojke, stere szo liki vu vénci bliszcsécsi d'zúnd'zi sze bliszcséle i nateliko zocsárilé, obajale nazôcsi bodôcsi mózki szpól, da sze je pogléd zgrabo na njih nedúzni obrázaj. Veszêlo je teklo túvárisivanye, — frisko je odíslo vrêmen, kmica je grátala: zdá szem ednôk jasz bár túdi csemeren grátao na Krájnce. Nê na eti med nami 'zivôcse, ár szo sze z-tê nikáki túdi v-Martyanci veszelili, nego na tam domá vu kránjszkom bodôcse záto, zaká szo tak hitro potégnoli doli szunce zabregé, ka je kmica grátala i etaksi sztári stôr, kak szem szi szam, sze je mogao domô napocsinek pascsiti!

V-Pu'zavei je v 11-ti leti 'ze tikrát bilô zvoná poszvetsávanye. 1913. szo szi zvoník dáli zozidati i vu nyega szi dvá lépiva zvoná szpravili, Teva je za en krátek csasz vkrá vzéla od njih bojnszka szila. Dônok velika vrêloszt je je nadignola i pripomogla 1922. 'ze do ednoga zvoná, 229 kg. 'zmêcse. K-tomi coj szo szi letosz nazájszpravili escse toga drúgoga. Z-Soprona je prisao do Püconec 125 kg. 'zmêcse má. Szept. 28.-ga je szprávléni z-Püconec do nyegovoga meszta med velikov radosztjov i

okt. 5. je ôszvetno prêkdáni szvojemi zrendelüvanyi. K-poszvetsävanyi prihájajôcsega püconszkoga dühovnika i kántora je pri vrátaj obcsine 30 ogengaszilcov csakalo, na cseli z-Kuzma Mihály zapovedníkom, devojke vu bêlo oblecsene i velika vno'zina. Tü sze vszi vu eden hôd szpravivsi med бүдécsimi glászi sztrükovszke bandä szmo prisli do zvoníka. Pri zvoníki je bio znôvics goriposztävleni Pu'zavcsarov 'ze na vsze kraje poznáni lêpi oltár, odkud szo Luthár dühovnik predgali, vno'zina je pa pod vodsztvom Osváth i Bakó kántora, z-szprevájnyem igre khôrusa, lêpe khorále popêvala. — Po poszvetsävanyi szo funkcionirci v Siftár Stevana gosztalni obino pogôsztseni. —

szlisijo, ali vu düsi escse prikapcsenya vezalo csütijo do szvoje prvêse materszke gmáne i záto je vszäka hi'za szamovolno 25—25 dinárov darüvala na zvon! Ob 6 vöri je 'ze velika vno'zina verníkov obvzêla plac okôli cêrkvi, szledi pa cêrkev nabito napunila. Vu cêrkvi po obcsinom szpêvanyi szo dományi dühovnik Bogá molil. Za nyimi szo Godina petrôvski dühovnik predgali szlovenszki z-velikim nászladom. Vu predgi szvojoj szo sze szpômenili z-onoga vihêra, steri je nê dávno vdêrjao obri pô szvêta i teliko drági kincsov nam odvzéo. Z-tê nisterne szi z-Bo'ze miloscse i z-krsztsanszkov äldovagotvosztjov lehko nazäjszprävimo. Taksi zglübleni i nazäjszprävieni kincsi je tüdi zvon.

Zvonôv poszvetsävanye v Szebeborci

Prelübléno lêpi, szuncsevno szvétesnyi dén je mëla okt. 12. *Kri'zevszka* velika fara. Po dúgom 'zmetnom csákanyi sze je priblízao dén nyénoga fárnoga zvoná poszvetsävanya. Na té veliki dén szo sze poszebno pripravlave prêk dvá tjedna Kri'zevszke vrle devojke. Pod vodsztvom Novák Sándorove szo po vecseráj zszamovolni dárov koríne rédile i z-têmi pa z'zivimi korinami na dén poszvetsävanye cêrkev précimbno okincsale. Mladénci szo sze pod vodsztvom Dsubán kántora na khorusno peszem vcsili i na szvétesnyi dén tüdi z-mo'zári sztrêlanem povéksávali radoszt. Proti neprijétnomi oponásanyi nisterne obcsin je pozdignyeno bilô Vidoncsarov csinênye, steri bár k-G. Szlávecsom

Ali jesztejo táksi zglübleni kincsi, stere na etom szvêti nemoremo znôvics viditi, nazáj szi szpraviti. Csi szi na té miszlimo, edna—edna britka szkuza kápa vu radoszti pehár denésnyega szvêtoga dnêva. Tê eti naveke zglübleni kincsi szo nasi szinôvje, ocsevje, tûvârisje i bratovje, steri szo na bojiscsi düso pûsztili. Potom szo opomínali poszlühsávce na krsztsanszko potrplívoszt, lübézen, mér, na szpunyävanye Bo'ze volé i tak prêk dáli zvon nyegovomi zrendelüvanyi. Zdâ sze je zglászo nôvi zvon. Za khorusnov peszmov szo Heiner hodoski dühovnik predgali vu vogrszkom jezíki. Vu szvojoj lêpoj predgi szo sze szpomínaii z-pozványa zvoná ino cêrkvi. Zvon nász vu Bo'zo hi'zo pozáva,

nâ szi düso tüdi hránimo. Bo'za hí'za z-szvojom viszikim törmom prôti nebészam ka'ze. Oznamêni tó, ka je tam nasa práva domovina, eti szmo szamo tühénci. Nikáki sze ogiblejo cêrkvi, právijo, ka vszepovszédik léhko molijo. Szamo ka steri tak gucsijo, tisztí zvüna cêrkvi tüdi necsesztijo Bogá, nego pred kmicsnimi oltármí rázlocsnim grêhom aldújejo. Cêrkevna pobo'znoszt je táksa; kak naló'zeni ogen. Plamén doszta prajce vküpvlejé, endrügoga krepí, ali raztormo ogen, jedinszki táli prajce hitro vgásznejo. Táksi szo tē cêrkvi sze ogíbajócsi tüdi. Pelajmo mo vu cêrkev deco tüdi, vê Jezus veii: „Püsztite otroke k-meni prihájati . . .“ Csi sze déte navcsi csesztiti, lübiti Bogá, té grdoga preklinyanna niti szledi nevezme na szvoja vüszta. Szamo ono déte preklinya, cóniva szvoje roditele, stero nevcsíjo 'ze prícajti na Bogábojazen. Vu Bo'zój hí'zi sze navcsímó na Bo'zo vóoznanyeno volò i môcs zadobimo tam na nyé szpunnyávanye . . . Szvétek sze je dokoncsao. Za nyím szo escse na rázlocsní mesztaj visziko szégajócsse veszelice bilé.

Z-nezmernov vrélosztjov szo szi nasí *Pecsarovszki* verníki tüdi zdignoií eden nôvi zvoník i v nyega dvá zvoná szpravili, naj tē zvoník escse tühéncom káze i vu nyem donécsiva zvoná vu vüha cinkata, ka 'zivéjo tü evangelicsanje; predevszem pa naj dománye ocsáke i nyí vrédne vnúke opomínajo zvoník i zvoná vszakkén: verosztújte, sztojte vu veri! Nájvecs szo sze trüdili za tó szpráviscse Soós János presbíter, Godina Lajos, Kódila Sándor, Santavec Stevan i Sándor. Zvoná szo Kódila Iván szept. 7-én pripelali z-Radeina domò krihtarovomi hramí Kovács Mátyási. Od tēc szta okt. 12-ga szpráveniva k-zvoníki. Velika vno'zina je nyidva szprevájala na tom prevecs vugodnom jészénszkom zvecsarki. Stírami szta pelaniva do zvoníka. Vesz pôt je lepò bila osznájzena, na vecs meszti küncsna vráta goriposztávlena; pri zvoníki lépom Luther Mártona — Gusztáv Adolfa i okóli z-szamími 'zivími korinami obvzétí. Kre oltára szo sztanole vu bélo oblecsene deklíne, dale velika vno'zina lüdsztva, med nyími je doszta r. katholicsánov tüdi bilò. Püconszka dalárda je edne 5—6 khorální pészem szpopévala pod vodsztvom Osváth kántora, edno jakse, kak to drügo. Bodonszka mláda banda je tüdi lepò zigrála vecs khorální pészem. Luthar dühovnik szo sze vu szvojem

góvori zezávali na te nôvi zvoník i zvoná, kak na eden szimbolum, na edno znaménye pecsarovszki ev. verníkov stero je vküp má prikapsítí vu veri, vüpanyi i lübéznoszti, nâ edno tēlo i eden düh bodejo, da z-rázlocsními návukmí i z-tühími sze okóli ne gonijo, da vze-mejo eden drügoga na pamet i nenihájo tá nase szpráviscse, líki je níki sega; stero znaménye je opomínati má: zdr'zte, kâ máte, da niscse nevezme koróne vase! — Zvoník i zvoná (eden 120, ov 80 kg. 'zmeten) blúzi 24.000 Din. kostajo. Dobleni szo szledécsi dári na pômoc. Kódila Eva szo dátí fundus za zvoník; Szever Sándor z-Püconec szo brezplácsno z-plejom pokrili zvoník. Vu pēzezi je darüvano: Püconci 870 din; Dankovci 320 din; Macskovci 223 D; Poznanovci 262 din; Proszécskavész 90 din; Kosztanovki 174 din; Moscsanci 571 din; Kri'zevci 270 din; Kosarávci 134 din; Márkisavci 307 din; Gorica 258 din; Salamenci 214 din; M. Szobota 960 din; Bodonci 433 din; Petròvci 558 din; Vanecsa 434 din. Vszevküp 6078 din. 100 din., ali víse szo darüvali: Benko Józef sinyor. inspéktor 300 din; Luthár Ádám i Godina Stevan 150—150 din; Czár Sándor Dankovci, Heklits Stevan M. Szobota, Bánfi Józef Moscsanci 100—100 din.

Sto niti pod zemlòv nescse pápinec bidti.

Znáno delo je, kak sze r. kath. dühovnicke z-trüdavno nepoznájócssov zgrablívosztjov trdíjo za tó, nâ ednog evangeličsanca, ali szi bojdi ednoga drügoga vadlíványa csloveka na — od nyí tak zváno — jedíno zvelicsavno r. katholicsanszko vero prêkspovedati morejo. Etaksa dela brezi vsze szramote csiníjo; escse nájráj te vu betégi na szlédnyoj vöri bodócsse zasútajo, ár sze te 'ze vecs cslovek za níkoj nemre brigati i od níkoj brániti i, kak za níkoj neznávsi, je na vsze povolen.

Doszta lúdi sze csední nad tém: ka májo haszka z-ednoga, na nyegovoj szlédnyoj vöri, prêkspovedanoga csloveka, csi on kak pápinec prhnê pod zemlòv?! Etakso prêkspovédanye nyím je nájprilicsnêse za agitáció kre nyihove vere.

Z-táksega prêkspovêdanya nakrivo tó glászijo, kâ je tomi na szlêdnyoj vöri bodôcsemi — Bôg znâ — steri szvétec nazvêszto. kâ sze szamo tak má zvelicsati, csi na r. kat. vero prêkštôpi.

Etaksega zgrablívoga prêkspovêdanya sze je presztrahso edem vu tihinszkaj bolnici bodôcsi betézník z-B-nec.

Csi je prípravna tá rêcs: sto nevê Bogá moliti, naj ide na môrje, te je ocsi-veszno na spitaó tüdi prípravna; tam tüdi te betézník na nájménse pohúsanye nyegovoga betega v-dvojnoszt szpádne i vídi pred szvojimi ocsmí, kak tere to szmrtno válovje na nyegovoga 'zítka ládjo.

Te odzgorâ naznanyeni betézník je eden dén tüdi szilno vu etakse caganye szpadno; tréslika (láz) sze je od üt're do zvecsarka z-37 grádov na 40 zdignola, od steroga sze je on nateliko presztrahso, kâ je szlêdnye vöre 'zítka szvojega miszlo prihájati, za volo sterogo je od szesztre (nüne), stera je nyemi dvorila, 'zelo, naj nyemi za volo szpôveda dühovnika dá prizvati; ali ona je nyegovo eto 'zelêneye z-sztém odpovêdala, kâ escse nemerjé i tak je nê potrêbno dühovnika zvati. Za edem krátki csasz potom várata z-pajdá-som, steri je z-K.-vec bio i z-potrêtov nogov le'zao vu onoj hízi 'znyim navkü-per, kâ je szesztra vu velikom gucsi na gangi spitálszkom z-katholicsanszkim kaplánom t med gucsom prevedno na okno té híze nasztrêgata, v-steroj teva betézníka le'zíta. Zdâ na pamet príde tomi szpôved 'zelejôcsemi ona zgrablívoszt, z-sterov szo pred nisternimi létmi tüdi ednoga evangelicsanca tam v-nyegovoj szlêdnyoj neznanosztí prêkspovedali i tomi tá na szprévod prihájajôcsemi ev. dühovniki prôti glász poszlali, ka je betézník prêkspovedani na r. kath. vero, za steroga volo je tožba bíla i szesztre, stere szo pri tom na pomôcs bilé, szo od spitálszke szlú'zbe odpovêdane grátale. Za volo etaksega dogodka sze je jáko gorizburkao te betézník i zdâ 'ze osztro goripozové szesztro. naj pozové dühovnika. I geto je nê stela, nyê ercsé: dobro, csi nescsete, vé jasz mam tü taksega csloveka, steri meni tó doprineszé. I z-mocsnim glászom

zacsne zvati pôleg v-drügoj hízi le'zécsega pajdása na telko, kâ szo vszi ti gor'ho-décsi betéznícje na gang spitálszki pribê-zali. Ali te pajdás, steri je z-P. bio, je vendar mocsno zaszpati mogao, ár jetoga velikoga kricsa nê csüo. Záto zdâ 'ze groza obíde nyega i na mislêneye, kâ od níkec níkse pomôcsi nega i on nementüvano znâ na pápinszko szpovêdani grátati i kak pápinec v-zémlo djáni bidti, na spot szvojemi ev. vadlíványi, sze je na telko gorizburkao, kâ je vö z-posztelé nakano vüdti i sze je etak molo kre szébe le'zécsemi pajdási, steri je na szrecso tüdi ev. vere bio: lübléni pajdás, csi bár tí potrêto nogô más, tí dônok pri pámeti osztánes ino bos vido, ka de sze godílo z menom, záto csi bos mogôcsi, obráni me. Na stero ga potrôsta pajdás i obecsa, kâ csi pop tá notri príde, on nyemi 'ze níká v-glavô vseseszne i nedopúsztí nyega, prêkspovedati. Szesztra pa na tó presztráhsena príde vu toga z-P.-nec betézníka hízo i nyemi nazvêszti, kâ je M. jáko dívji grátao. Ona tak miszli, kâ je doszta 'zganice mogao piti, ár je S. z-K.-vec tüdi napojeni natelko dívji grátao, kâ szo ga dolí mogli dr'zati na poszteli. I hitro be'zi po zdrávníka, steri naszkori príde i rêsi betézníka düsevne i telovne 'zmécsave. Nê je vecs té zagovor mêla szesztra, ka on escse nemerjé, nego na tožbo nyegovo, kak blíszk be'zi k-telefoni i zové dühovnika na szpôved; zdrávník pa zrendelúje betézníki mocsen té i vrásztvo prôti prehladjenosztí. Na stero betézník vu düsevnom vesz potíhsani i v-zdrávji bôgsi gráta, brez toga, kâ bi nyemi 'zganico, — stero je szesztra za zrok mêla nyegovoj zburkanosztí, — trbelo z-'zalôdca pumpati. Nyegove nemirovnosztí zrok je li szamo tá bojazen bíla, csi on vu szlêdnyoj neznanosztí prêkspovêdani bode i na spot szvojaj ev. rodbini vu zémli kak pápinec prêhno bode.

Etakse vrêle evangelicsance bi nam trbelo, steri niti pod zemlôv nescsejo, kak pápiinci szprhneti i nê tákse, steri tó prá-víjo, kâ je vera i sze zpajdási i ó'zeníjo z-katholicsanci vküper i po cãti na nász gledôcs, dosztaokrát z-lêpov vrêdnosztjov

navküper, zgübleni grátajo. Kak sze je tó vu etom cajti v-N. obsini z-ednov nemskov familiov i vrédnosztjov zgódiło. I zvön té szo vnôge mense i vékse familije po nepremíslenosztí i v szlabosztí szvoje vere z-szvojev decóv na szlédi etakse szkvarjenosztí, z-sterov v-oszobaj i vu vrédnosztí poménsávajo naso ev. szv. m. cérkev.

KÜHÁR JÁNOS

Rázlocsní máli glászi.

Potrěbno bode na znánye vzéti evang. gmajnam, stere gmajnszke pėneze v-Prekmurszkoj gaszi (Sztára gasza) májo za rázlocsní fundácij volo vu vecs vlóžni knjigaj, vu steri od 100 din. menyé jeszte, ka gasza od tiszti nedá 'zoja. Ka naj táksi zaman tam neléžijo, de ná-bôgse tákse mále summe v-edno knjigo vküp djáti túdi záto, ár sze odvėkse sume, véksi 'zój placšúje. Evangelicsancov cérkevni pėnezi szo vsze v-Prekmurszkoj gaszi i záto bi je skoda biló tak v-raztrgani sumaj ali brezi, ali pa pólég máloga 'zoja niháti, da sze véksi túdi lehko doszėgne. Csi do bár pėnezi v-ednoj sumi z-vecsféle fundácij vküpdjáni, sze tó domá pri gmánaj lehko vu evidencii drži i od leta do leta interes pólég isztine velikosztí raztála i tá obrné, kama szlihsi, csi sze pa neponúca gori, sze k-coj szpise vu evidencii k-onoj sumi, k-sterov szlihsi, stera de z-tisztim véksa! Tak miszlim, ka de sze za tó vrėdno brigati gmajnam i edno malo sze trüditi, ali pa od 100 dinárov mense sume, na 100 din. pozdignoti. Jedino evang. fare sze sztálno držijo té sztáre gasze, te ove drúge szo szvoje 'ze dávno přek-szpravile vu szvoje autonomiczne pėnezniczna szpráviscsa — isztina, ka na szvoj kvár!

1924. nov. 3-tjega v-Soboti pri prilíki evang. dúhovnikov držanom pólėtnom szpóvedí i konferencii je na Dijacskega Dóma vu visísi soláj bodėcsi vucsenkov podporo naporácsanye g. Benkó Józsefa inspektora 2120 dinárov aldüvano. Darüvali sz: B. Bakó József inspektor 1000, Kovács Stevan stvor 100, Godina dúhovnik 100, Siftár K. 75, Luthar Ádám 100, Hima

Sándor 30, Vėrtes Sándor 25, Darvas Ferenc 50, Heimer Géza 100, Dsuban József 50, Siftár Géza orsz. poszlanec 200, Kühár József 50, dr. Skerlák Vladimir 100, Bencik Franc 20, Dsubán Ferenc 50, Darvas Aladár 50, Luthárné Fliszár Sarolta 50, Fliszár János 20 din. Szrdcsna hváli vrėli darítelom. Vszáka csiszta hladna kapla potihšáva 'zij toga potrebcėsega.

Naszledüvanya vrėdno, lėpo pėdo szo pokázali petájnszki katholicsanzski bratje nasi pri gori poszvetsüvanyi szvoje znóva zozídane kapėle prilíki, gda szo po szlüzbi bo'zój pri goszp. Siftár Józsefi radosztí gosztsenyé od-právlali i na szobotsko martinisce dobrovolne dári aldüvali, steroga hípa szo na goripozványe goszp. Kodela Ivana Tisinszkoga grofa cseszt-nika, ki je jedini evangelicsánec bio mednyimi na nas Diacski Dom 79 din. dobrovolni dárov aldüvali. V-rámeke bi bila vrėdna djáti etaksa lėpa krsztsanzska prijaznivoszt, stera nam szvedcsi, ka sze lüdjé pri zmáganyi szvoji bratov ne lócsijo pólég rázlocskov vere, eden drügomi dobro csiniti neprikapcsújejo k-vadlúványa pítanyi. Vidi sze ka je nadobrocsinėnye vszáka prilíka pripravna i neobóza nikoga, szamo sze li ná náide vrėli cslovek, ki gene szrdcá ti dobri dús. Li szamo tim vu dúhi mlácsnim, düsevnim szíromákom nezíde na aldüvanye! Szamí szo szi zroki, csi nemájo dati! . . . Szrdcsna hvála petajnszkim vrėlim darítelom i onomi, ki je, na tó krcsanzsko dobrovolnoszt nyé opómeno, ki szo med razveszeljávanyem teiovnim túdi dúsam szvojim z-darovitosztjov radoszt szpravili i toga znamenitoga dnėva brezi dobrocsinėnya dojpre-tectsti né niháli. Dobrocsinitel je vugoden goszpodni.

Bóg sze nedá ospotávati! Nė eti prinász, na vogrzkom sze je zgódiło preminócso ótavo koszitevdaszó trijé koszci ótavo koszili. Nėba sze je zaoblacsila, blšzkatí, grmeti je zácsalo, de'zd'z sze je vlėjao. — No tó je dönok csemėra puno, ka rávno zdá more idti! Te ov túdi právi nistero neprisztojno gucsėcso rėcs, te trėtji pa gori zdigne koszó, medpreklinyanyem proti nébi sze proti i csemerno právi: doli te vszecsém . . . i vecs neprisztojni rėcsi je -lomotao. Rávno szlepėcsi blšzk vszecsé přek po zráki i toga preklinyajócssega oszmrti nébe sztrėla, oviva szta túdi tá szpadnola, ali szledi szta k-szebi prisla i zarazmela, ka sze Bóg nedá ospotávati!

Na konci II. lětnika. k-steromi szmo z-etov numerov nasega lizsta — z-Bo'ze miloscse — prisli, isztinszko, globoko zahválnoszt vadlújemo nasim delapomocsnikom naprêplacsnikom, vszém onim, ki szo sze k-goridr'zányi nasega lizsta z-szvojm delom, z-morálnim ino materiálnim podpéranyem pridrú'zili. Z-ednim z-vúpaznosztjov je proszimo, naj nevtajjo od nász na prisesztno túdi nê szvojega podpéranya, tēm vise nam je podel'jjo escse vu véksoj meri, da tak z-ednov volôv i szküpnov mocsjôv lehko szlúzimo on szvéti cio, steroga szmo pred szébe posztavili: Krisztusove szv. m. cêrkvi, nase evangelicsanszke cêrkvi nász vetêso prilóznoszt ino dobro. Gledôcs na té cio i znyim navküp nasega lizsta gorisztojenjá materiálno ogvüsanye túdi, bi nasz nasi naprêplacsniki prevecs dolizavézali, csi bi vu dugoványi razširjávanya nasega lizsta gotovi bilí vcsiniti, ka szo mogôcsi. — Reditelsztvo.

V-országaj Skandinávie vszevküp 15,090.833 lutheránusov jeszte. z-tê je v Svéd-szkom országí 5,863.920; v Norvégiji 2,566.913; v Dániji 3,200.372; na Izland zátoni 94.220; v Finnlandi 3,335.395.

Kama príde cslovek brez vadlúványa. Eden dúhovnik vu szvoji szpômenka szpíszaj szledécse na pazko vrédne redí píse: bila je edna gmánarica, stera je nê poszlála k-vadlúványszkomí vcsenyê szvojega színü, ár „moj szin nepotrebúje vadlúványa.“ Tô sze je 1890. godilo. 1910-ga tak 20 lêt kesznê je isztoga sziná francúzko szodiscse na szmrt oszôdilo, ár je vmôro szvojo mater.

V-Engliskom vladársztvi z-med 445,388.500 prebiválcov je 67,000.000 protestánusov, 13,000.000 r. katholicsánov i szamo 1,000.000 židovov, dokecs v-Ameriki szamo v-New-Jorki 2,056.000 židovov prebiva.

Nase sinyorije dúhovnicke, inspektorje, kántorvucsitelje i drúgi csesztnicje szo novembra 3-ga meli szvojo jeszénszko szpôved, po steroy szo nyim szv. vecsérjo Luthár Ádám püconszki dúhovnik vöobszlúzávali. Zatém je konferencia dr'zána, na steroy je od vecs vázni pitany bilô razprávlanye.

Ka nasz prevecs bolí. Vise 50 vucsitelov ino vucsitelic vöimenüvanye v-prêkmurszke solé nam je naednôk posta prineszla. Ali gda szmo

nôvi vucsitelov ino vucsitelic iména precsteli, velika zaloszt je obszêla nase szrdcé i dvojécse pítanye je obvzêlo naso dúso: ka má bidti z-nasov cêrkvov, vēm med tēmi nôvimi vucsitel-szkimi mocsmí nega ni edne evangelicsanszke?! Escse vu nase fárne solé, kakti v-Bodonce, v-domanysavce, v-Pecsarovce, v-Petrôvce, na Hodos szo túdi szamo drúge vere vucsitelje poszláni, no csi nasi zákoni zrendelújejo, ka je vu tē soláj szamo tisztí lehko vucsitel, steri je evangelicsanszke cêrkvi vrêla kotriga. (E. A. 206. §.) Takse vöimenüvanye i v-tô formo, ka ka szmo niti nê opítani, csi do cajtno vzememo drúge verevucsitele v-nase solé, — ár kak stécs nam je britko, faktum ino isztina je, ka dnesz zadoszta evangelicsanszki vucsitelov nemamo — naso cêrkev ino nase solé v nyihovom fundamentálnom prebitki napádne. Po taksem nemamo drúgoga jusa do nasi sôl, kak nyê goridr'zánye. Nasi nájdrgasi kincsov, nase decé osznávlanye moremo zavüpati na takse vucsitele steri do vötrébili z szrdc nasega lüdsztva evangelicsanszko verszko zavédnoszt, alí pa vszega-vecs sírili i szêjali verszko mlácsnoszt. Vu evg. dúhi nede vcsio ni eden naso deco, vu nase solé zdâ táksi lüdjé szédejo notri, steri nemajo szrdcá do nase cêrkvi. — Evangelicsanszki vernici, gda z-razburjenim dúhom vidite tô v nébo kricsécso krivico, escse itak znáte vküper szklenyeni rokámi hoditi? Escse sze itak nescsete prebúdi na podpéranye „Diacskoga Dôma“ naj z-nyegovov blagoszlovlenov pomocsjôv dobímo kēm hitrê evangelicsanszki vucsitel'szki naracsáj?!

Pobožno vcsenyé. Vszi szmo zbo'zni, veliki i máli, zviseni i ponízni. Do vszákoga szégne rôka Bo'za. Csi nê na etom szvéti, na drúgom sztanovito. Vszákomi je kmicsna zemla (grob) gvüsna, gde szí pocsinéjo nyegove obrúdjene kotrige. Zátó je nê vrédno, ka sze grížemo, da živémo vu Bo'zem zákoni, vu Bo'zoy pravici. pôleg Krisztusovoga návuka vu bratinsztvi i postüvajôcsi eden drúgoga, kak edne materé dobra deca. Satana i vrága tirajmo od nász! Neszmimo ga pücsati vu nase csízto i posteno tēlo, ár sto sze podá vrági, on je zgübleni na veke. Zátó lúbmo Bogá z-cêloga szrdcá i blíznyega, kak szamoga sebebé, tak bomo vszi szrecsni na etom szvéti, szamo tak bomo vrédni onoga krasznoga szunca, one kraszne natúre, stero nam je dao Sztvoritel nébe. Ali nevrédni prídejo v-pekeo,

'ze na etom szvéti. I csi sto miszli, da nega pekla na etom szvéti, on sze zvodi. Vzemimo szamo zemlé trôsz, vulkáne ali ogen i povôden; pepéi lücsajôcse bregé, nadale drúge pogübelnoszti, kak ogen, szühocso povôden, kolero i vnôge drúge betege i priszpodobna dugoványa, tó je vsze pekel. A bo'zi blagoszlov szamo májo posteni lüdjé, bogábojécsi lüdjé, zadovolni lüdjé. Oni szpijo mirno, kak angelje, brez brige; nebojijo sze nikoga. Zató 'zivmo pôleg bo'ze vôle! — Ivan Krányec, Varaždin.

Otovci. Dobroga glásza sôla je bila v-preminôcsem pri nasz. Zdâ sze pa vecs niscse nebriga za nyô. 'Ze vecs lét nemamo vucsitela.(?) Idemo v-analfabetizem.

Hízto. Novembra 5. szo priszégnohí vécno lübézen i vernosz v-bodonszkoj cêrkvi Kúzmics Kálmán püconszki krcsmár Siftár Imi, Siftár Mihály bodonszke fare vréloga kurátora iêpoj cséri z-Sztrükovec. Po zdávanyi je szvekle gosztsenyé bilô v Sztrükovci, na sterom szo trê országov gôszkje bilí nazôcsi; mládí pár, sztarisinje Siftár i Luthár dühovnika z-lêpimi gôvorami pozdrávlala. Poszebno znamenitoszt szta pa napravila tomi gosztüvanyi dvâ vrliva sztrükovszkiva verníka, Siftár Mihály (hst. 29.) i Vrecsics Sándor z-tém, ka szta med gôsztkmi 400 Din. nábrala vküper na „Díacski Dom.“ Bôg pláti nyima za tó vréloszt! Mládmi pári pa 'zelêmo, naj dúga lêta 'zívata od Bogá blagoszlovleno blájzensztvo!

Darüvanye na Díacski-Dom v-Bodonszkoj fari: Bodonc i 185 l. 'zita (zvágano 143 kg), 5 l. grahá (3¹/₂ kg), 1 'zakeo zimszki jábok i 5 Din. pêne; Zerkovci 58 l. 'zita (50 kg), 64 l. psenice (65 kg); Vadarci 39 l. 'zita (26 kg); Szkakovci 57 l. psenice, 29 l. 'zita; Poznánovci 22 l. 'zita. Hvála daritelom ino pobérávcor!

Brezovci. Lepô szo darüvali na „Díacski Dom“ brezovszki verníki, vküper je prislo 138.50 Din. pêne, 80 l. psenice, 70 l. 'zita, 21 l. graha i 10 belic. Nê je bilô híze. stera nebi kâ dála, gda szta vrla goszpodicsina, Külics Irén i vrêli mladénc Persa Stevan okôli hodíla z-pobéranya árkusom. Szrdcsna hvála za nyidva Bôgi vugodno delo! — Evangelicsanszke 'zene ino devojké! Sztanovito z-boleznim szrdcom vídite nase cêrkvi tesko sztávo. Doszta szmó zamüdili. Odprte z-vküprazmênym vu vszákôj obcsini vase dobro szrdcé darüvanya! Z-pár bilicami, ali z-

nisternim litrom szilja niscse nebode bogat. Nadaljavajte Brezovszko lêpo példo! Vi sztánovito neprávide, kak vnôgi szkopec: sto szí scsé szvoje dête »za goszpôda« dati vcsiti, naj szí odpré 'zebko, csi je pa prázna, té pa naj je posle na szlüzbo. Oh vi neprávide tak, ár znáte krsztsansztva vcsenyé. »Eden drúgoga bremen noszte«; ár szte vi evangelicsanszke 'zene ino devojke i dobro znáte, ka je nas reformátor tüdi szirmaski roditelov szin bio i kak deák od híze do híze hodécs szí je z-popévanyem poizkáo vszákdenésnyi 'zívis, dokecs je vu one blagoszlovlenoga dühá 'zené, Kotte hízi obrambe nê najsao. Bojdi té pobo'zne 'zené szmilenoszti példa i za nász vlecsécsa, ne jemlite sze vö od vréloga podpéranya „Díacskoga Dôma“.

„Evangelicsanszki kalendari“ nepozápte szí küpiti ino pa vrêlo sříti. Vszaki falat nyega je eden cigeo, z-sterim naso cêrkev zidamo. Niscse sze naj neposzili, ali szfál z-küplenyom kaksegastécs drúgoga kalendarija, ár csi szí drúgi kalendari taki falé lehko szprávi, prevecs de 'zalüvao, ár vszígdar dragsi bode tiszti, kak pa Evangelicsanszki kalendari, ár neprimérno menyé dobí. (Vu etoj numeri notripókázani kêpi szo z-nasega kalendarija vzéti.)

V-Kíni oszemjezero protestánszki misszi-onáriusov dela.

V-trê dnévi je z-Nemskoga országa v-Ameriko príleto A. Z. R. III. Zeppelin, gde szo z-velikim navdüsenyem pozdrávlali nemce.

Za prezidenta ameriski držáv je Coolidge odebráni, dôbo je 19 milijonov glászov.

Angleske parlamentárne nôve volítvi szo sze z-velikov zmágov konservatívcoz szkoncsale. Nameszto Mac Donaldove delavszke vláde de zdâ konservatívna Baldwinova politika ládala.

V-Götenborg vársi na Svédskom nov. 15-ga sze je zacsnola lutheranszka szvétna konferencija, na sterôj je razplávleno vsze tiszto, ka szvéta lütharáne szkúpno intereszira.

Japánszko. On velki zemletrôsz, steri je preminôcse leto Japánszki ország doszégno, je tamosnyemi evangelicsanszkomí krsztsansztkvi tüdi nezgovorne skode zroküvao. Vnicsilo sze je vszevküp 77 evangelicsanszki cêrkevni hramb.

200 pôtnikov je zgorelo. V-Rusziji sze je grozna 'zelezníska neszreca pripetila. Eden osobni vlák, k-steromi szo tüdi petrolszki va-

goni bili prikapseni, sze je vúzgao i 200 pôtnikov je zgorelo vu nyem.

500 lüdi je zgorelo vu moziji. V-ednom athénszkom moziji je ogen vövdaro, steromi je 500 lüdi na álgov szpadnolo.

Razpüsztzeni je nemski državni parlament. Növe volitvi decembra 7-ga bodejo.

Szvêta najsztarësi cslovek je v 118. leti szvoje sztaroszti v Litvániji mrô. Vu 95. szvojesztaroszti sze je o'zëno ob trëtijim.

Eden budapestszi prorok 16 szükësnî lét proroküie.

London sté 1½ milijonov prebiválsztva. Leta 1802. në bilô v Londoni escse niti 1 milijon prebiválcov.

Nasi gmân nisterne sztatizticsne djátke: V-Križevszkoj fari sze je narôdilo 1923 leta: 99; mrlô ji 68; zdalô sze je 29 párov; konfirmálivano je 40.; notrijemánya je bilô 66,438·89 D., vüdávanya 56,260·70 D., evang. solárov je 458; na farofa popravek je vöplácsano 17,500 D., na zvon 22.000 Din.

V-Hodoskoj fari sze je narôdilo 30; mrlô 24, zdalô 15 párov; konfirmálivano 21; solárov je 141; notrijemánya je bilô 74,328·19 D., vüdávanza 52,031·65 D., na zvon 20.390·5 Din.

V-Szlavecskoj fari narôdilo sze je 55; mrlô 37; zdalô 13; solárov je 321; notrijemánya 60,230·93 K., vüdávanya 21,000·03 K.

V-Petrovszkoj fari sze je narôdilo 74; mrlô 45; zdalô 20 párov; konfirmálivano 72; solárov je 473; notrijemánya 242,388·44 K., vüdávanya 234,815·60 K., na zvon 194,000 K.

V-Domanjsovci sze narôdilo 25; mrlô 28; zdalô sze 10 párov; konfirmálivano 18; solárov je 154.

V-Lendavszkoj fari sze narôdilo 4, mrlô 7; zdalô sze 2 pára, konfirmálivano 17; solárov je 31.

V-Bodonszkoj fari sze narôdilo 80; mrlô 35; zdalô sze 33 párov; konfirmálivano je 46; solárov je 413; notrijemánya je 513,604·22 K., vüdávanya 440,645·28 K.; szamovolni dárov je notri prislo 28,178·80 K., na zvoné je plácsano 278,863 Kor.

V-Morávszkoj fari sze narôdilo 30, mrlô 29; zdalô 14; konfirmálivano 22; solárov je 188, notrijemánya je 100,636·44 K., vüdávanya 95,902·78 K.

V-Szobotskoj fari sze narôdilo 64, mrlô 58, zdalô 14, konfirmátivo 50; solárov je 173,

notrijemánya je 304,146·12 K., vüdávanya 266,732 K., szamovolni dárov je 105,446·96 K., 'Zenszko drüstvo je notrijemánye melo 75,074·16 K., vüdávanya 66,139 Kor.

Razglas srezkega poglavarstva v M. Soboti in v D. Lendavi glede mesečne najemnine za trahomske sobe v sezonskem letu 1924/25. Po pravilniku o zatiranju trahoma naredba 156 Ur. lista št. 47. z dne 24 maja 1924 morajo županstva preskrbeti primerno prostore za zdravljenje trahoma, jih čistiti in skrbeti za redno kurjavo. Nadalje morajo dati zdravniku, ki se zahaja trahomsko štacijo na razpolago potrebne umivalnike in brisače, na občinske stroške. V sezonskem letu 1924/25. država torej ne bode več plačevala najemnino za trahomske sobe. Toliko v vednost občinam, ki spadajo k posameznim trahomskim štacijam, da se dogovorijo med seboj glede plačevanja najemnine, glede čiščenja in kurjave trahomskih sob.

Politicsni zítek. Na meszto Davidovičove vláde je nazáj Pasics-Pribicevicsova imenüvana. Parlament je nov. 19. razpüsztzeni. Növe volitvi febr. 8. bodo.

Na Spanyolszkom sze revolucia zacsninya.

V-Ausztriji szo vszi 'zeleznicsárje strájk zacsnoli.

Pôleg Graza sze je prevrgao eden autobus z-pôtniki vréd. 4 oszobe szo mrtve, 15 je pa tézko ranjeni.

Katasztrofálen zemlétrôsz je bio na Portugálszkom.

Szamovolni dári na goridr'zánye i rászirjávanye „Düsevnoqa Lízsta“: Kühár Sándor 'zupán Puconci 5 Din., Szinic Lajos Osijek 60 D., Skrabán János Puconci 20 Din.—*Darüvanye na »Diaeski-Dom« v-püconszkoj fari:* Soós János Pecsarovci 10 D., Kühár János szpôdnyi Puconci 10 D., Bánfi Stevan Moscsánci 40 D., Fartély Józef Krnci 20 D., Podleszek Vince Szebeborci 20 D., Siftár Ferenc Novák Gorica 5 D., odao. Savel Ivanova Puzavci 10 D., Siftár Lajos Szebeborci 50 D., Vukan Stevan Brezovci 10 D., Siftár Ferenc goszt. Brezovci 50 D., Serüga Stevan Brezovci 10 D. — Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Reformácije szpömenek je z-lëpim öszvetkom poszvetila Zagrebecska gmána. Kováts Károly kaplán szo za gojdna z-sôlszkov decov dr'zali szlüzbo. Szvêtesnyo prédgo szo meli Tarczay Andor dühovnik z-Antunováca. Na vé-

csar je pa Luthera ôszvetek držáni z-obilnim redovékom. Popêvane szo obcsne — i khorusne peszmi, bilé szo deklamácije, Kováts Annus z-M. Szobote szo klavirsolo igráli, drúgi pá na goszli. Najszvéklési punkt zvecsareka je bilo Dr. Popp sinyôra naprêdávanye od toga: „Zaká evangelicšaneć?“

A magyarhoni evang. egyház egyetemes közgyűlését okt. 15—16-án tartotta Budapesten. Több szomorú megállapítás történt itt. A r. kath. türelmetlensége, az evang. lelkesység mulasztásai, a hívek közönyössége mind-mind olyan fájó seb, amely kell, hogy belenyilaljon lelkünkbe s végre fölébredjünk a nyomasztó félálomból. A vallási közönynek a lelkeszek egyrésztének nem-törődömsége, kényelemszeretete ép oly mértékben oka, mint a hívek keményszívűsége, mondhatom blazirtsága. A lelkekből sok helyen kivesszett az áldozatkészség. Egy fillért, egy percet is sajnál némely üresszívű ember az egyházi élettől. Így nem csoda, hogy pusztulunk veszünk. Ez nemcsak Magyarországon van így, hanem sajnos nálunk is. Akiknek elsősorban kellene példát mutatni, azok nem tesznek semmit. Nem lehet csodálkozni aztán, ha olyanok megtántorodnak, akik nem tettek esküt arra, hogy az Isten Igéjét sóvárgó sziveknek ápolói lesznek. Távol álljon, hogy ezzel azt mondjam, hogy én mindennek eleget tettem, amit egyházam kíván tőlem és mindenkitől egyáltalán, akinek szívében Isten-félelem és egyháza iránt való szeretet lakozik. De legalább a törekvés lenne meg mindenkiben s tenne annyit, amennyi erejéből telik. Nagy baj, hogy a tanítók is több helyen nem plántálják bele a fogékony gyermeklélekbe a vallásosságot, hanem közönyükkel még azt is kitörlik, amit a gyermek a szülői háztól hozott. A lelkész sem végezhet el mindent. Az egyház intelligens tagjainak is bizonyos mértékben segíteni kell, nemcsak kritizálni! De ma az intelligensek nagy része értelmi gôg betegségében szenved. Azt hiszi, hogy evett a tudás fájából s most már tul teheti magát mindenben, ami vallásos, ami isteni. Pedig ha a tudományt, mely embereké, alaposan megvizsgálják, rájutnának arra, amit már a nagy görög bölcs, Sokrates is kifejezett, hogy minél többet tudunk, annál inkább látjuk, hogy tulajdonkép semmit sem tudunk, rájõnnének arra, hogy a bölcsesség kezdete Isten félelme. Nem üres frázisok ezek, hanem való tények, átélt lelki élmények, amelyekről nem csak egy ember tehet tanubizonyosságot akár ma is. Az intelligenciának kell a hitéletben elõljárnia; nemcsak a kritizálók, hanem az elõmunkások sorában szeretnők látni a mi ev. intelligenciánkat. Ha ott volna, sok minden másképp lenne! Jaj annak a sáfárnak, aki az Úrtól kapott talentumokat elássá, vagy épen Istenországá elleni célra használja fel, mert nehéz lesz az õ utolsó

számadása. Vajha megvilágosítaná Isten minden evangélikusnak, minden keresztyénnek, legyen az ifju, vagy öreg, művelt, vagy egyszerű ember. — elméjét, hogy Isten-félelem, felebaráti szeretet, igazi hitélet nélkül sivár a mi egyéni életünk, sivár, kárhózas az egész emberiség élete! Itt a legfőbb idő, evang. testvérek, az ébredésre!

— JUVENTUS. —

Vu II-toj numeri Düs. Lista pri kvitê-ranyi D. D. daril je nevedôcs vöosztalo sze szpomenôti z-trê vrêli dobrocsinitelov, ki szo pa vszigidâr pri podpêranyi krêdi. Gda za tô od-püsztšenyê proszimo, eto pôt nvim szrdcsno zahválimo Dobro znâmo, ka ti vöosztányeni neiscsejo márne dîke za darovitoszt, ár szo nyihovi dâri szvedocsansztva nâjaksê dîke Z-zahválnoszt nam je na ocsivesztnoszt prinesztî, ka je Péterka Ivân, ki je bár kath, vadlûványa, je preci. kak szo pobêrajôcse goszpê k-nyemi notri sztôpile ôdpro szvojega dobroga szrdcâ obilno vretino, i tûvárisicî velo, nâ vöpreberê z-potrêbni dugováuy. ár ona bole znâ, stera szo za kûnyo potrêbna. Tô szpráviscse on podpêrati scsê, ár evangelicšanci nyega tûdi podpêrajo. Rávno tak Kardos i Nemeć trszta, steriva sze nigdâr nevlecsêta na sztran, gde aldüvati trbê, vsze povszêdik vodita i z-szrdcâ aldüjeta, dosztakrát escse i vu v táksoj meri, csi rávno szebê prekrátita. Eto na dnêvni réd prinesztî nam je dúznoszt bila. Bár bi goszpodin Bôg i drúge, kê szo szrdcâ escse hladna, ali bole ledêna, odtôpo szvojov nebeszkov toplôcsov i zebke, stere szo nateliko vküp zasite, nika malo gori odpârao, gvûsno, ka bi sze tam z-tisnyeni kincsov nisterni vcsaszi zeleli med deacsokoga dôma dâri, gde bi nika hasznili obcsinsztvi i nê pod korc szkriti bilî. Nadale szo aldüvali na D. D. kûnye potrêbcšino: Siftâr Brata trszta 6 briszács i 6 falátov za kúpîc briszanye; Benko Lajos trzec 4 kûnyszke brszacsê; goszpâ fararca 8 belic, 10 glázov paradâjsza, 1 vrecse krumpisov, g. Godina dühovnik 94 kg. hrzene, 55 kg. psenicšne „o“, 36 kg. II-ge mele. Barbarics Jánosova szobote (buza) 6 belic 1 gyaro; Temlin Stevan z-Morávec 10 gláv zelja 81 kg. repe; Dervarics Ferencova z-Kûpsineć 1 gyaro, 2-70 kg. kukorcšne mele 2 glávi zelja; Cšurmann z-Szotine i kokôs. (Tak hvála Bôgi ze mámo málo vérsztvo 5 falátov zivázni). Z-Kûpsineć po richtari pobráni 20 din i 54 kg. krumpisov i repe, z-Szobote po Jarnevics Petri pobráno 50 din. Ambrus Jozef z-Szobote 10 d. Vratarics Lajos z-Sodisineć 40 din.

Kak edne Amerikanszke novine pisejo v-1913.-tom leti je 46,000,000,000.000 (z-recsjo v 46 billió) litrov sôra naprávleno na cêlom szvétî, z-sterim bi sze Rajne tekôcse vodê jama strihoma napunila, nê naveliko radoszt alkoholistom.

Stampano v „Prekmurski Tiskarni“ v M. Soboti.

STUDIJSKA KNJIŽNICA
v Murski Soboti